

Συνθήκες κλάδου

Οι συνθήκες στον κλάδο του επισιτισμού μετασχηματίζονται στο πέρασμα των χρόνων αλλά παραμένουν άσχημες, όπως ήταν άλλωστε και πριν την κρίση. Τότε τα αφεντικά δεν κολλούσαν καν ένσημα στους εργαζόμενους, τώρα, με την απειλή μεγάλου προστίμου για ανασφάλιστη εργασία, συνηθίζουν να κολλάνε ελάχιστα και αυτά μισά έτσι ώστε να είναι καλυμμένα σε τυχόν ελέγχους, ενώ οι εργαζόμενοι συνήθως μετά βίας συμπληρώνουν τον απαραίτητο αριθμό για την ασφάλισή τους. Αυτό βέβαια συνοδεύτηκε και από βαθμιαίες μειώσεις μισθών και μεροκάματων, φτάνοντας σήμερα σε εξευτελιστικά επίπεδα. Τα ελαστικά ωράρια, τα πολλαπλά πόστα και οι υπερωρίες παραμένουν όπως ήταν, ενώ για τα δώρα και επιδόματα που δικαιούμαστε η κατάσταση γίνεται όλο και πιο δύσκολη.

Οι συνάδελφοι που δουλεύουν σαν διανομείς φαγητού (delivery) συνεχίζουν να επιβαρύνονται εν ώρα εργασίας με δικά τους έξοδα για τον εξοπλισμό των οχημάτων, βενζίνες, κάρτες κινητών και άλλα. Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η εντατικοποίηση της εργασίας μας και η έλλειψη της υποτυπώδους ασφάλειας από πλευράς αφεντικών μας κάνει να τσακίζομαστε σε εργατικά ατυχήματα. Από τα τροχαία "για να φτάσει γρήγορα η παραγγελία" μέχρι να καταρρέουν συνάδελφοι σε εξαντλητικές συνθήκες ιδιαίτερα στους καλοκαιρινούς τουριστικούς μήνες.

Ζητήματα καταπίεσης / ηθική και "συμφωνίες"

Όπως σε κάθε κλάδο(τα αφεντικά έχουν φτιάξει ένα ιδεολογικό οπλοστάσιο γύρω από την έννοια της κανονικής και μη κανονικής εργασίας με την τελευταία να θεωρείται ανειδίκευτη, περιστασιακή, και στην τελική τοποθετημένη στον πάτο της εργασιακής πυραμίδας) έτσι και στο δικό μας, πέρα από τις σχέσεις οικονομικής εκμετάλλευσης στους χώρους εργασίας, έχουμε να υποστούμε και την καταπίεση που πηγάζει από αυτές. Τα αφεντικά θεωρούν πως αφού μας "πληρώνουν" (!) έχουν το δικαίωμα να ασκούν πάνω μας και όλες τις εξουσιαστικές τους συμπεριφορές. Από τη μία απαιτούν να είμαστε υπάκουοι, πειθαρχημένες, να σκύβουμε το κεφάλι στις διαταγές τους που πολλές φορές είναι έξω από το πόστο που έχουμε και να δεχόμαστε κάθε ρατσιστική, κυριαρχική ή/και σεξιστική αηδία που έχουν στο κεφάλι τους. Άλλωστε μιλάμε για ένα κλάδο που μας θέλει εκτός από παραγωγικές, ευπαρουσίαστες και με διαρκές χαμόγελο ανάλογα με τα γούστα αφεντικών και πελατών.

Άλλες φορές επιδιώκουν να δημιουργήσουν μία "φιλική" σχέση ανάμεσά μας και να μας καλλιεργήσουν πάνω σε αυτή τη "φιλία" μια ηθική που θα εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους. Κάποιες χαρακτηριστικές νοοτροπίες αυτής της ηθικής που υπάρχει σε μεγάλο κομμάτι των εργαζόμενων στον κλάδο είναι: "πως είμαστε μια ομάδα αφεντικά – εργαζόμενοι και θα βάλουμε πλάτη να πάει καλά το μαγαζί" που στην ουσία σημαίνει πως θα σκιστούμε στη δουλειά να γεμίσει η τσέπη του αφεντικού με αντάλλαγμα ίσως λιγότερη γκρίνια και ευνοϊκότερες συμπεριφορές απέναντί μας και σε στιγμές διεκδίκησης "δεν μπορώ να ζητήσω κάτι παραπάνω από το αφεντικό μου πχ ένσημα, αφού συμφωνήσαμε στην αρχή να μην μου τα κολλάει". Όμως ξέρουμε ότι όταν πάμε να ζητήσουμε κάπου δουλειά, αν απαιτήσουμε κάτι παραπάνω από αυτά που μας προσφέρει το αφεντικό, αυτόματα χάνουμε και την προοπτική να πάρουμε αυτή τη δουλειά καθώς θα ψάξει να βρει κάποιον/α με τις μικρότερες απαιτήσεις. Επομένως, αυτές οι "συμφωνίες" που κάνουμε με τα αφεντικά χωρίς να έχουμε άλλη επιλογή, δεν είναι από την πλευρά τους τίποτα άλλο πέρα από **εκβιασμοί**.

Εργατικά ατυχήματα

Μπροστά στην αύξηση της κερδοφορίας τους, τα αφεντικά (μικρά ή μεγάλα δεν έχει σημασία) θα κόψουν «έξοδα» από όπου μπορούν, όπως η ασφάλεια των εργαζομένων. Οι νεκροί συνάδελφοί μας γίνονται για την κοινωνία ένας στατιστικός αριθμός, η "κακιά στιγμή" την ώρα που δεν τηρούνται ούτε τα τυπικά.

Ειδικότερα οι διανομείς, που συνοδεύονται από ένα νομοθετικό κενό που τους αφήνει απροστάτευτους απέναντι στην εργοδοτική ασυδοσία, αναγκάζονται όχι μόνο να παρέχουν την εργατική τους δύναμη, αλλά και να δουλεύουν με δικό τους μηχανάκι, να φροντίζουν για τις βενζίνες και τη συντήρησή του, να συμβιβάζονται με τον ελλιπή εξοπλισμό και τα κακοσυντηρημένα οχήματα και να

δουλεύουν μέσα σε μια εντεινόμενη συνθήκη, που τους επιβάλλει την τάχιση παράδοση των παραγγελιών. Μιλάμε για μια δουλειά, εξ'ορισμού βαριά και ανθυγιινή, αλλά για τέτοια ένσημα ούτε λόγος. Για αυτό και τον τελευταίο καιρό, ενδεικτικά μόνο, έχουμε νεκρούς συναδέλφους στα Everest, Mikel, Speedex...

Όμως, κόντρα σε αυτή τη σαπίλα των εργασιακών σχέσεων υπάρχουν εργαζόμενοι/ες που οργανώνονται στους χώρους δουλειάς, διεκδικούν τα αυτονόητα και ξεκινούν αγώνες ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση των αφεντικών. Τέτοιοι αγώνες δόθηκαν και τον τελευταίο καιρό στη Θεσσαλονίκη, όπως για παράδειγμα στη Γεφυρα, babylon, rolling burger bar, metro crepe station κλπ...

Σαν ΣΣΜ, δεν επαναπαυόμαστε στη θεσμική επίλυση των εργασιακών ζητημάτων. Θεωρούμε ότι ο συλλογικός, οργανωμένος και μαχητικός τρόπος διεκδίκησης είναι αυτός που φέρνει τα θετικά αποτελέσματα και την ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Επίσης αφήνει παρακαταθήκη για καλύτερους όρους εργασίας στις πιάτσες που τρέχουν οι αγώνες και οξύνει την ταξική συνείδηση σε όλους μας. Και αυτή η συνείδηση είναι που δημιουργεί τις συνθήκες για συλλογικοποίηση των αναγκών μας και για καλύτερους όρους εργασίας, αμβλύνοντας την εκμετάλλευση που βιώνουμε. Αυτή η συλλογική μας δύναμη είναι που δείχνει στα αφεντικά ότι η κυριαρχία τους αμφισβητείται και κλονίζεται και ότι οι όροι στις εργασιακές μας σχέσεις δεν θα μας επιβάλλονται εύκολα και στο κάτω-κάτω κάνει τη ζωή μας καλύτερη.

Το Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων και λοιπών Εργαζομένων στον κλάδο του Επισιτισμού είναι σωματείο βάσης. Αυτό σημαίνει πως λειτουργεί με τακτικές γενικές συνελεύσεις, οι οποίες αναγνωρίζονται ως το μόνο όργανο λήψης αποφάσεων και στις οποίες συμμετέχουν όλοι ισότιμα και μακριά από τη λογική της ανάθεσης του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, των αρχηγών και των ειδικών. Είναι ανοιχτό σε όλες/όλους τις/τους εργαζόμενες/ους του κλάδου, εκτός φυσικά από αφεντικά, υπεύθυνους, προϊστάμενους, φασίστες, σεξιστές, ομοφοβικούς και αυτούς που προσπαθούν να αντλήσουν ψήφους ή υπεραξία για το κομματικό τους μαγαζί.

Καλούμε στην συγκέντρωση για την ημέρα της Πρωτομαγιάς στις 10:00 στη Καμάρα

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ στον εκφοβισμό των αφεντικών,

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ σε όλους τους χώρους εργασίας,

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ μεταξύ των εργαζομένων.

**Σωματείο Σερβιτόρων-Μαγείρων Θεσσαλονίκης
(και λοιπών εργαζομένων στον κλάδο του επισιτισμού)**

Επικοινωνία με το σωματείο:

τηλέφωνο: 6949745078
e-mail: swmateioservitorwn@yahoo.gr
<http://ssmthess.espivblogs.net>

Σωματείο
(και λοιπών
επισιτιστικών)

Επικοινωνία

τηλέφωνο: 6955569865
e-mail: swmateioservitorwn@yahoo.gr
<http://ssmthess.espivblogs.net>

Θεσσαλονίκης
10